

Nakon objave otvorenoga pisma u *Hrvatskome tjedniku* na adresu povjesničara Ivana Kozlice stigao i odgovor iz Ureda predsjednice

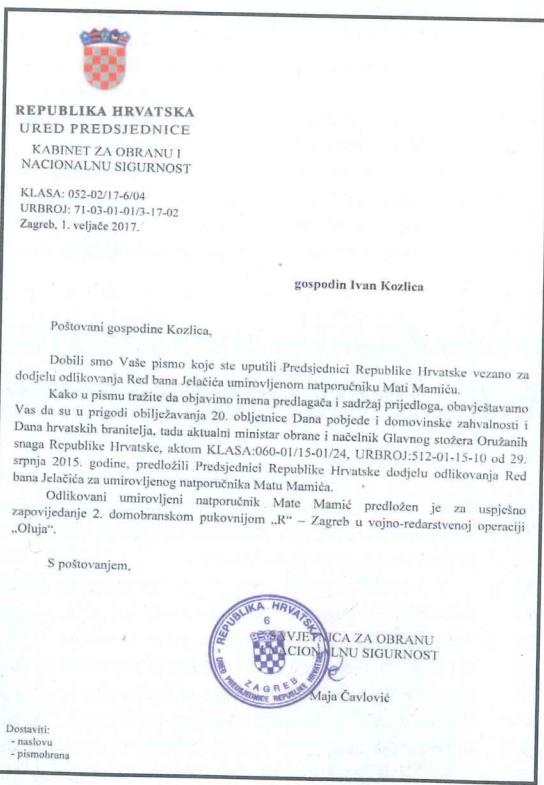
Skandalozno je što su Kotromanović i Lovrić podvalili predsjednici natporučnika Mamića za odličje zbog doprinosa u Oluji iako u toj akciji uopće nije sudjelovao

Glavnoga stožera Oružanih snaga Republike Hrvatske 29. srpnja 2015. godine predložili

U prošleme broju *Hrvatskoga tjednika* objavili smo otvoreno pismo povjesničara mr.sc. Ivana Kozlice upućeno predsjednici RH Kolindi Grabar Kitarović u kojemu ju je pitao zašto je dodijelila odličje natporučniku Mati Matiću koji se kao oficir JNA odbio uključiti u obranu Domovine i Hrvatskoj vojci pristupio tek krajem siječnja 1992. Naime, Kozlica u pismu ne zamjera Predsjednici dodjelu odličja Mamiću, nego onomu tko joj je predložio Mamića za dodjelu odličja Reda bana Jelačića za iznimno uspješno zapovijedanje postrojbama. Naime, natporučniku Mamiću odličje je dodijeljeno u 2015. u vrijeme Milanovićeve Vlade, dok je ministar obrane bio Ante Kotromanović, a načelnik GS OSRH Drago Lovrić. Predsjednica je odličje naknadno uručila u svibnju 2016.

Nakon objave u *Hrvatskome tjedniku* na adresu povjesničara Kozlice ubrzo je stigao i odgovor iz Ureda predsjednice, koji potpisuje Maja Čavlović, a u kojemu stoji da su "u prigodi obilježavanja 20., obljetnice Dana pobjede i domovinske zahvalnosti i Dana hrvatskih branitelja, tada aktualni ministar obrane i načelnik

Predsjednici republike Hrvatske dodjelu odlikovanja Red bana Jelačića za umirovljenoga natporučnika Matu Mamića. U priopćenju stoji i kako je "odlikovani umirovljeni natporučnik Mate Mamić predložen za uspješno zapovijedanje 2. domobranskom pukovnijom 'R'-Zagreb u vojnoj redarstvenoj operaciji Oluja".

Mr. Kozlica ističe kako je Ured predsjednice svojim brzim odgovorom postupio vrlo profesionalno, što je za svaku pohvalu. Iz odgovora je vidljivo tko su bili predlagači, kao i obrazloženje da je natporučnik Mato Mamić predložen za dodjelu odličja 'Red bana Jelačića' za 'uspješno zapovijedanje 2. domobranskom pukovnijom 'R' - Zagreb u vojno-redarstvenoj operaciji 'Oluja'".

Upravo ovaj odgovor potvrđuje razloge zbog kojih sam pismo uputio Predsjednici RH. Naime, 2. domobranska pukovnija uopće nije sudjelovala u 'Oluji', njezin manji dio prvi je put mobiliziran tek u rujnu 1995.

Ali moja je glavna namjera bila da kroz primjer natporučnika Mamića ukažem na nepravedan odnos prema mnogim zapovjednicima ratnih postrojba koji nisu odlikovani tako visokim odličjem, ili uopće nisu odlikovani. Samo u Zagrebu ih ima mnoštvo, kazao je mr. Ivan Kozlica, pitajući se 'Zar je kratkotrajno zapovijedanje postrojbe 'Oluje' toliko značajnije od zapovijedanja brigadama ili nižim postrojbama 1991., 1992., 1993. ili 1994.?' Ako je jedan 'prevedeni' natporučnik tako uspješno zapovijedao postrojbom, kako to da nije promaknut u viši čin i postavljen na višu dužnost, a ne umirovljen? Niz je još pitanja koja bi se mogla postaviti predlagačima, nadam se da će ovo moje upozorenje imati donositelje odluka", zaključio je povjesničar Ivan Kozlica.

Vršitelj dužnosti JUSP Jasenovac Ivo Pejaković odbio odgovoriti na pitanja *Hrvatskoga tjednika* pod izgovorom da veličamo NDH, a zapravo bježi od istine

Uputili smo žalbu Povjerenici za informiranje RH Anamariji Musi s obzirom da Hrvatski tjednik nije ilegalno glasilo, a ravnatelji javnih ustanova moraju po Ustavu i zakonu odgovoriti na pitanje i nije važno što misle o kojemu mediju

Vršitelju dužnosti ravnatelja Javne ustanove Spomen-područje Jasenovac Ivi Pejakoviću prošloga tjedna uputili smo 15-ak pitanja u želji da razjasnimo različite proturječnosti oko popisa žrtava u Jasenovcu. Vršitelj dužnosti Pejaković nije želio dati intervju jer ocjenjuje da *Hrvatski tjednik*, kako je rekao, veliča NDH i ustaški pokret. S obzirom da *Hrvatski tjednik* nije nikakvo ilegalno glasilo te da ideološka i svjetona-

zorska neslaganja s uređivačkom politikom nekoga glasila ni u kom slučaju ne smiju biti razlog ravnatelju jedne javne ustanove da uskrati odgovore na pitanja, uputili smo žalbu Povjerenici za informiranje Anamariji Musi. Čekamo njezin odgovor.

Čitateljima i ovaj put nudimo pitanja koja su sastavili glavni urednik Ivica Marijačić i suradnik *Hrvatskoga tjednika* Nikola Banić.

Neka od postavljenih pitanja:

Poznato vam je da su posljednjih godina povjesničari i istraživači pronašli dokumentaciju koja svjedoči o postojanju logora Jasenovac i nekoliko godina po svršetku Drugoga svjetskog rata? Jeste li upoznati s tom dokumentacijom i uvažavate li nove spoznaje o Jasenovcu?

Povjesničari Blanka Matković i Stipo Pilić kažu da su dvije godine uzaludno pisali ravnateljici Jovičić, ali odgovora nisu dobili. Zašto? Hoćete li im Vi odgovoriti?

Spomenutih dvoje povjesničara objavili su u svojem radu i dokumente koje su pronašli u sisačkome arhivu o poslijeratnome logoru Jasenovac, uključujući i smrti koje su se tu događale nakon Drugoga svjetskog rata. Koji je vaš komentar te činjenice?

Istraživač Roman Lejak uskoro objavljuje knjigu s dokumentom iz Beograda, zapovijedi bivšeg jugoslavenskoga diktatora J. B. Tita iz 1947. da se zatvori logor Jasenovac. Vaš komentar?

U svome dokumentarnome filmu o logoru Jasenovac, redatelj Jakov Sedlar je razgovarao s partizanskim stražarima iz Jasenovca nakon Drugog svjetskoga rata, što je još jedan dokaz postojanja logora za vrijeme komunizma? Je li to po vama dokaz postojanja toga logora nakon 2. sv. rata?

Koji je vaš odgovor na pitanje gdje su posmrtni ostaci žrtava kojih je na našem popisu više od 83.000? Koliko je iskapanjem utvrđeno žrtava?

Zašto se održava mit od 20 tisuća pogubljenih djece u Jasenovcu ako za to, po riječima istraživača Igora Vukića, ne postoji ni jedan znanstveno provjerljiv dokaz?

Je li za vas važniji izvor jugoslavenska historiografija ili arhivsko gradivo?

Slažete li se da bi bilo najbolje oformiti međunarodnu znanstvenu komisiju koja bi utvrdila stanje činjenice u svezi s Jasenovcem. To predlaže čak i E. Zurof?

Koliko često se rade promjene i ispravljanja popisa?

Zašto u popisu za mnogo osoba i danas postoje višestruki unosi s potpuno jednakim svim podacima, uključujući i napomene?

Zašto je u popisu navedeno 2907 osoba za koje nije poznato osobno ime, 1626 za koje nije poznato osobno prezime (presjek ove dvije grupe je 1612 odnosno za toliko osoba nisu poznati ni osobno ime ni osobno prezime)?

Zašto je za 153 osobe navedeno samo ime i prezime bez navođenja imena oca te mjesta i godine rođenja?

Zašto se na popisu nalaze i šire poznate osobe za koje se pouzdano čak i na temelju enciklopedijskih članaka može pokazati da se nisu stradale u Jasenovcu ili Staroj Gradišci?

Prema popisu iz 1964. godine broj osoba stradalih u Jasenovcu je 49.602, a u Staroj Gradišci 9.586. Ipak, u mrežnom jasenovačkom popisu 51.629 osoba kojima je kao logor naveden Jasenovac ima kao jedan od izvora naveden spomenuti savezni popis, a za Staru Gradišku taj broj iznosi 10.746. Kako protumačiti ta odudaranja?

U jasenovačkome popisu ima nekoliko nevjerojatno starih žrtava sve redom stogodišnjaka. Petoro ih je staro oko 120 godina. Najstariji Stanko Krivokuća je navodno u trenutku smrti imao 130 godina, a rođen je u doba Napoleona 1814. Četvero jasenovačkih žrtava rođeno je desetljeće kasnije. Mirko Jovanović (1822.*), Kata Maričić (1824.), Židov Gavro Sebastien (1824.) kojeg nema na popisu žrtava u Yad Vas-hemu i najstarija Romkinja Agata

Bogdan (1827.*). U napomenama pišu alternativne godine rođenja za Mirka Jovanovića (1899.) i Agatu Bogdan (1898.) koje se razlikuju od navedenih za 77 i 72 godine. Tko provjerava podatke o žrtvama i kako se može tvrditi da se radi o istoj žrtvi ako je razlika u godinama rođenja duža od prosječnog života?

S druge strane na popisu se nalaze i neki koji su prema podacima iz jasenovačkog popisa ubijeni od ustaša desetljećima nakon Drugog svjetskog rata kao Herman Switzer (1975.) i Panto Đuričić (1975.). Na popisu se nalazi i Rosa Mirić. Prema podacima iz mrežnog jasenovačkog popisa ubijena 3968. To znači da će tek biti ubijena za 1951 godinu ili možda u popisu koriste neke druge revolucionarne kalendare.

Je li preuzimanje podataka o navodnim žrtvama iz srpskih memorandumskih pamfleta u kojima uglavnom nedostaju ključni identifikacijski podaci ili su autori srpski ekstremisti koji zagovaraju lažne teze o 700.000 i više stradalih u Jasenovcu. strateški interes JUSP-a?

Jedna od nelogičnosti jasenovačkoga popisa: Agata Bogdan je u trenutku smrti imala 115 godina